

CUGETUL ZILEI

„...cuvintele par să creeze evenimentele.”

JAMEY GAMBRELL

„MINTEA ROMÂNULUI CEA DE PE URMĂ”...

Minerilor din Valea Jiului le-a ajuns cuțitul la os și, în consecință au declarat grevă generală. S-au dezmeticit cam tirziu, e drept dar vorba aceea: „MAI BINE MAI TIRZIU DECIT NICIODATĂ”.

După cum vedem CU MINERII NU-I DE GLUMIT. Au simțit-o „pe pielea lor” Ceaușescu și Verdeț în 1977, apoi P.N.T.-c.d.-ul în ianuarie și februarie '90 și cei din zona Piața Universității — și nu numai — în acele zile de groază și oroare ale „mineriadei” din 14—15 iunie '90. O simt acum toți cei care se află în drumul minerilor spre București.

În zilele lui septembrie 1991, Puterea s-a grăbit să le promită minerilor (și sindicatelor acestora) care au intrat în grevă, înlesniri peste înlesniri, sporuri peste sporuri, drepturi peste drepturi. Doar sintem într-un stat de drept, nu-i așa?

Nu-i așa că-i așa? pare a ne sugera Televiziunea Română (extraordinar de liberă) care ne-a oferit o ploaie de reportaje și interviuri din și despre Valea Jiului.

Tovarășii Iliescu și Roman în primele 2 zile ale grevei au stat în palatele din care cu emfază ne ocimumese și au făcut precum știm noi cine în păpuși. Care păpuși, după cum merge treaba în agricultură, va rămâne în mare parte pe cimp, nerecoltat. Doamne ferește! rostim cu spaimă și cutremurare. Dar nu vedeți ce se întâmplă cu griul, cu orzul, cu celelalte bucate? Că doar tovarășul Roman a câștigat pariul cu agricultura, nu-i așa?

Problema e că pariul l-am pierdut noi, „boborul”, noi „ăia” ai lui Brucan. Și vom mai pierde noi încă multe alte pariuri cu Puterea dacă îi mai răbdăm mult pe „ăștia” care ne conduc.

Dă-ne, Doamne, măcar acum, în al doisprezecelea ceas, mintea românului a' de pe urmă!

Ovidiu TOMULEȚIU

În preajma Congresului P.N.T.-c.d. (I)

— interviu cu președintele P.N.T.-c.d., — Sibiu, dl. av. G. Dejeu —

— Domnule președinte, sintem în preajma congresului Partidului Național Tărănesc Creștin și Democrat. Cum apreciați circumstanțele în care are loc acest congres?

— Congresul nostru s-a potrivit a avea loc într-o situație grea.

— La ce vă referiți?

— În primul rând, la probleme social-economice. După aproape doi ani de la Re-

voluție, muncitorii sînt într-o situație limită. Procesul de industrializare masivă a concentrat mari mase de muncitori în orașe și în jurul unor unități industriale mamut, singura lor sursă de existență fiind salariul, care acum depinde de beneficiile realizate. Ori, se știe, industria în general dar mai ales marile complexe industriale mari consumatoare de materii prime și

energie lucrează în deficit sau și-au restrîns activitatea, situație în care salariile nu pot fi asigurate nici măcar la nivelul negociat, nivel care, raportat la evoluția necontrolată a prețurilor, apare total neîndestulător. Este una dintre cele mai serioase probleme și din cele mai stringente. La rîndul său, țărănimea, deși din

(Continuare în pag. a IV-a)

DREPTUL LA REPLICĂ

Scrisoarea domnului Trifu Romeo subprefect al Prefecturii Sibiu, către „Sibienii iubitori de teatru și adevăr”.

NOTA: În virtutea unui principiu pe care ținem să-l respectăm în orice împrejurare, fie ea și nefavorabilă unei persoane care se respectă, publicăm scrisoarea domnului subprefect Trifu, apropo la interviul acordat nouă de directorul Teatrului de Stat dl. Iulian Vișa. Ne permitem totuși să atragem atenția asupra a două aspecte: 1. dreptul la replică, democratic, este inalienabil, dar 2. replica nu poate fi oricum, cu atît mai mult cu cît aceasta vine din partea unui ins pe care electoratul l-a investit cu o importantă parte a puterii în

acest județ. Nu putem încheia această notă înainte de a ne exprima nedumerirea față de felul în care dl. Trifu înțelege să promoveze și să susțină un adevăr — dacă acesta este de partea domniei sale! — folosind un limbaj mai potrivit pentru Groapa lui Oatu în care cuvintele murdăresc, nu luminează. Dar rămîne la latitudinea domnului Iulian Vișa să-și aleagă modalitatea cea mai potrivită de apărare — replică sau justiție.

REDAȚIA „21 — RADICAL”
Citiți în pag. 3 Scrisoarea deschisă.

Mai avem încă multe de făcut (IV)

— interviu cu dl. NICOLAE NAN, prefect al județului Sibiu —

R.: Cunoașteți cazuri în care proprietari de locuințe sau titulari de contract ILL mai dețin încă o locuință, persoane care beneficiază de 2—3 locuințe în Sibiu sau în județ?

N.N.: La ultima discuție pe care am avut-o cu funcționarii și cu conducătorii Regiei Autonome de Administrație a Fondului Locativ, le-am spus că am cunoscut de câteva cazuri cum ar fi comuna Cristian, unde sînt cetățeni care au mai multe locuințe.

R.: La Cristian situația este destul de complicată. Există acolo numeroase cazuri de abuzuri, soluționate într-un mod foarte interesant.

N.N.: Noi, conform legii, am dat dispoziție să se inventarieze toate aceste case și atunci unul din cele două contracte existente se anulează. Necazurile de acest fel au început cu foarte mulți ani în urmă și consecințele lor sînt foarte greu de lămurit astăzi. Adevărul este că trebuie făcută ordine în această direcție, altfel te trezești că unii nu au unde să locuiască, iar alții au locuințe și în Sibiu și în Apold și în Cisnădie.

R.: În cazurile în care există spațiu excedentar, mă refer aici în special la vîile fostilor nomenclaturişti, Prefectura va lua atitudine? Aceste locuințe obținute datorită unor funcții, cunoștințe, relații vor rămîne în continuare ocupate de cei care le-au obținut prin abuz?

N.N.: Treaba este foarte complicată. Noi am discutat cu cei care răspund de acest sector și vom încerca să rezolvăm și această situație, vom face un recensămînt al populației și al locuințelor și dacă va exista excedent de spațiu și va rămîne în vigoare Legea nr. 5, vom lua măsurile care se impun. Adică surplusul de locuințe se va închiria.

R.: Cunoșc o familie de 6 persoane în care există patru copii de vîrstă preșcolară și care locuiesc într-un cămin de nefamiliști al întreprinderii „Balanta” într-un spațiu de 21 mp. Acești copii nu au cum să-și pregătească lecțiile. Părinții lor sînt pe lista de priorități pe primele locuri. Ce șansă are familia Ichim (așa se numesc) să primească o locuință?

N.N.: Cazurile acestea deosebite le putem corecta chiar dacă în municipiul Sibiu s-a construit foarte puțin. Nu pentru că nu avem bani, ci pentru că nu avem constructori. Repartizarea locuințelor este atributul Primăriei. Noi acordăm fondurile pentru locuințe, alții se ocupă de repartizarea lor.

R.: Aș dori să vă prezint o situație deosebită existentă în cadrul comerțului alimen-

(Continuare în pag. a II-a)

a consemnat
Dan Ioan BOGDAN

„Pămîntul nu ne așteaptă pe noi și nici pe domnii de la Prefectură”

Țăranii din Noul Român bat drumurile să-și caute dreptatea.

Marti, ne-a vizitat la redacție o delegație de aproape 50 de săteni „foști cooperatori ai C.A.P. Roșia (ferma Noul Român), foști proprietari de pămînt înainte de cooperativizare”, după cum singuri s-au prezentat. Oamenii aceștia ne-au rugat să le facem public necazul:

C.A.P. Roșia este în lichidare și foștii cooperatori vor să beneficieze de sumele pe care cooperativa le obține din vînzarea patrimoniului Dăienii au fost despăgubiți, roșienii au fost despăgubiți, țăranii din Noul Român, nu.

Asociația „Primăvara” S. R.L. (o asociație agricolă a 6 săteni) a cumpărat 98 de capete de vite care aparținneau C.A.P. Roșia (ferma Noul Român) pentru care a plătit aproape o jumătate de milion. Din același patrimoniu s-au vîndut unele mijloace fixe (2 saivane, 2 șuri, o clădire în

(continuare în pag. a II-a)

Natalia DROC

„Casa „Haller” — Ochii cetății care au văzut multe

Foto: Iulian PREDA

CITIȚI ÎN PAG. 4: Guvernul
asaltat de mineri

Mai avem încă multe de făcut (IV)

(Urmare din pag. 1)

tar. Lucrătorii de la AL-COM-SIB S.A., sînt nemulțumiți de felul în care le-au fost negociate salariile, care sînt foarte mici. Sînt pe punctul de a declara grevă. Cum poate ajuta Prefectura la soluționarea acestei situații?

N.N.: AL-COMSIB-ul este o societate care ține de Primărie și Prefectură. O să facem o comisie care să cerceteze situația. Conducerea ar trebui să se ocupe pentru a asigura un câștig echitabil la toți lucrătorii.

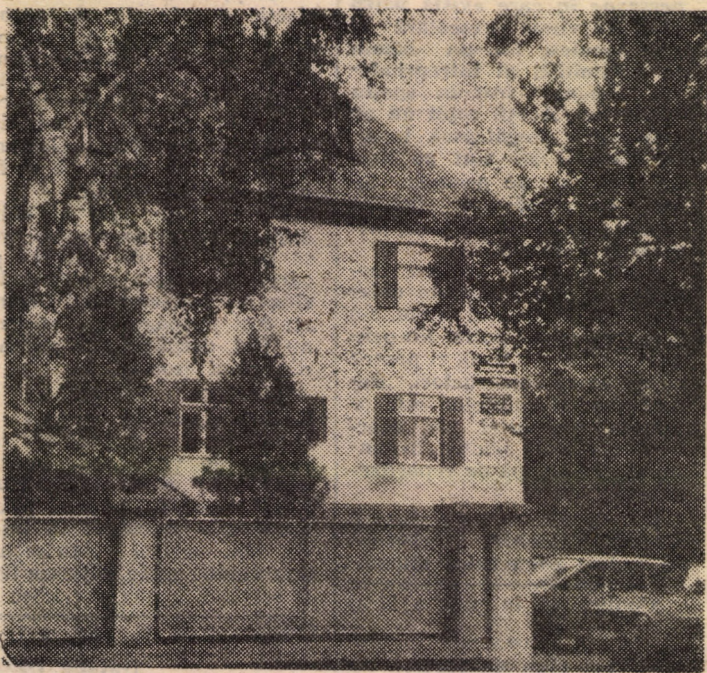
Vom cerceta cauzele și vom vedea cine este vinovat și vom lua măsurile care se impun. Dacă oamenii au muncit și au realizat atunci este firesc să-și ia banii.

La lămurirea acestor situații avem nevoie de o colaborare între Prefectură și populație, avem nevoie ca cele semnalate să fie bine documentate și să nu inducă pe

nimeni în eroare. Populația trebuie să priceapă că la rîndul ei trebuie să ajute Prefectura pentru ca Prefectura să o poată ajuta. Facem multe eforturi care nu se văd, multe din acțiunile noastre nu au un efect imediat și populația ar trebui să priceapă acest lucru. Sîntem solicitați în foarte multe direcții care nu intră în sfera noastră de activitate. Poate ar fi bine ca populația să cunoască exact atribuțiile Prefecturii și a altor instituții.

Multe dintre problemele Primăriei ajung la noi, sesizate de cetățeni. Ar trebui ca lumea să înțeleagă că noi nu putem interveni în problemele altora într-un mod dictatorial. Eu personal nu sînt de acord cu acest lucru și nu o voi face niciodată. Fiecare instituție are atribuțiile și competențele sale și implicit problemele sale pe care ar trebui să le rezolve.

(va urma)

(Urmare din pag. 1)

care erau fostele birouri ale fermei și o magazie) pentru care a fost încasată o altă jumătate de milion. Bani aceștia (aproape un milion) s-au virat de către C.A.P. Roșia băncii pentru a-și acoperi datoriile.

La înființarea C.A.P.-ului s-au cumpărat mașini agricole (2 tractoare U 650), un IMS M 400 și un autocamion, din fondurile comune ale celor trei sate aparținătoare (Noul Român, Daia și Roșia). Din vânzarea la licitație a acestor mașini au rezultat niște bani cu care au fost despăgubiți numai țărani din Roșia.

Problema este că toți acești bani aparțineau și țăranilor cooperatori din Noul Român.

Acum vreo două săptămîni sîtenii au făcut o petiție semnată de peste 100 de oameni în care își expuneau problemele și rugau Prefectura să le rezolve necazul. Petiția, care a fost depusă la dl. secretar

Academia Română la Sibiu
prin filiala sa de pe str.
Lucian Blaga

Foto: Iulian PREDA

O biserică orfană (II)

În lumea noastră însă, biserică nu este în noi, ci lângă noi, nu oglindește sufletul nostru ci al sfinților, nu se oglindește pe chipurile noastre ci pe al icoanelor, nu este un loc de penitențe. Biserica nu-și mai are credincioși adevărați ci doar interesați. Ea este orfană.

Ea să vedeți o biserică „orfană”, transformată în magazie, nu este necesar să contractați o excursie într-o țară pînă nu demult comunistă. Ea se află lângă noi, în centrul istoric al Sibiului. Este așa numita „biserică a azilului”. În tradiția săsească este cunoscută ca „biserică spitalului”.

În anul 1292 călugării cruciați, aparținînd ordinului Sfîntului Spirit primesc o casă ce era folosită ca spital de laici. Istoriografia săsească tradițională consideră că această casă lângă care călugării au ridicat biserica, se află în vatra orașului, sub terasa pe care se afla la acea dată biserica comunității. Nu cunoaștem un document istoric care să demonstreze fără tăgadă că pe locul actual al bisericii a azilului s-a aflat biserica călugărilor cruciați. În acea perioadă localitatea cuprîdea alte două ordine de călugări cerșetori: dominicanii, cu biserica în afara zidului de incintă și minorii, cu o biserică impunătoare, ridicată în mai multe etape și trunchiată în decursul timpului pînă în anul 1987 cînd s-a distrus corul.

Călugării Sfîntului Spirit sînt deseori pomeniți în documentele secolelor XIV-XV cînd primesc ajutoare din partea magistraturii orașului sub forma unor sume de bani, danii în terenuri agricole, helleste. Ajutoarele pe care orașul le acorda călugărilor erau vitale pentru îngrijirea bolnavilor și menținerea spitalului. În secolul al XIV-lea numai marile orașe din centrul Europei aveau posibilitatea de a întreține trei comunități de călugări. Dintre ele, cea a Sfîntului Spirit era cea mai costisitoare și mai de folos în același timp, în condițiile în care zidurile orașului pentru a căror pază au fost aduși călugării cerșetori nu erau direct amenințate.

Biserica azilului are mai multe ciudățenii. Prima dintre ele este poziția nord-sud a axei sale în timp ce bisericile obișnuite sînt ridicate cu altarul spre răsărit, acolo unde privesc credincioșii și preoții. În alte cazuri, excepții ale regulii, dimensiunea locului de amplasament a împiedicat o poziționare după canoanele bisericii. Nu este de neglijat eventualitatea existenței în acel loc, într-o poziție normală însă, a unei biserici mai vechi decît secolul al XIV-lea, secol în care putem să încadrăm corul celei actuale. Fundații de ziduri din piatră, late de 1,40 metri, descoperite în cercetările arheologice în curs de desfășurare, par a confirma ipoteza. Numai după finalizarea cercetă-

rilor vom putea trage concluziile definitive.

A doua ciudățenie este poziția scheletelor: nord-sud (unul dintre ele se suprapune peste fundația despre care am pomenit) sau est-vest.

Adăugat laturii de nord a navei se află un corp de clădiri. Subsola acestuia, aflat la nivelul bisericii, comunică cu spațiul destinat auditoriului slujbei prin intermediul unor ferestre înguste. În săpătura arheologică am surprins începutul unei intrări boltite într-o încăpere în subsolul bisericii. Să fie oare una din numeroasele intrări în sistemul de comunicare subterană a orașului în evul mediu, compus din pivnițe și coridoare?

P. B. MUNTEANU

CONFERINȚĂ

Muzeul Brukenthal și Ambasada Franței de la București vă invită joi, 26 septembrie a.c., orele 18,00, în saloanele baroc ale Palatului Brukenthal, la conferința: „Europa barocă. De la Roma la Praga”, susținută de scriitorul francez Dominique Fernandez. Conferința va fi însoțită de proiecții de diapozitive și se va prezenta în limba franceză.

Autor de romane, scrieri de călătorie, eseuri, traduceri din literatura italiană, Domi-

nique Fernandez este laureat al Premiului Goncourt, în anul 1982 și al Premiului Médécis, în anul 1974. Licențiat în limba italiană și îndrăgostit de Italia, el s-a dovedit mai ales un scriitor al călătoriei, oferind cititorilor săi splendide pagini despre această țară, dar și despre Budapesta, Amsterdam și acest remarcabil periplu în căutarea Europei epocii barocului, traversînd continentul de la Roma la Praga. (M.G.)

„Pămîntul nu ne așteaptă pe noi și nici pe domnii de la Prefectură”

Polefka, a luat drumul înapoi ajungînd la primarul comunei Roșia, Bejenaru Grigore, care a trimis-o Direcției Agricole, problema rămînd ne-rezolvată.

Mărti, 24 septembrie a.c., aproape 50 de țărani din satul Noul Român au venit la Prefectura județului Sibiu să-și spună păsările.

„La Prefectură ne-am întîlnit pe hol cu domnul Nan care ne-a spus să mergem liniștiți acasă și să revenim luni. Dar noi am mai fost odată aici și-am mai cheltuit niște bani pe drum (sîntem oameni bătrîni cu pensii mai mult decît mizerabile) și nu mai avem nici o speranță de la Prefectură. Menirea noastră nu este să batem drumurile, că pămîntul nu ne așteaptă pe noi și nici pe domnii de la Prefectură”.

Și mai au încă și alte necazuri țărani din Noul Român: La înființarea C.A.P.-ului, acesta a luat pămîntul oamenilor din vatra satului și l-a dat I.A.S.-ului în schimbul unui pămînt aflat undeva foarte departe de sat. Oamenii vor să facă schimbul invers pentru că ei sînt oameni bătrîni și n-au mașinile și utilajele I.A.S.-ului pentru a se deplasa să-și lucreze pămîntul.

Adunarea satului intenționează să meargă pe cale legală pentru obținerea acestui pămînt dar dacă nu se va putea, sîtenii vor să-și facă singuri dreptate. Ar fi păcat să se ajungă acolo.

Și mai vor țărani din Noul Român să aibă și Primăria lor. „Prefectură a spus că ne-au fost alocate niște bani pentru pietruirea drumurilor

satului. Vin ploile și nu mai poți scoate o căruță pe stradă. Primarul actual s-a mulțumit să constate. Noi vrem un primar din sat la o primărie a noastră, Noul Român fiind cel mai mare sat de pe raza comunei”.

„Cu tot pămîntul și vitele noastre sîntem ca niște copii săraci și ai nimănui”, spune cu tristețe Albu Toma, țăran din Noul Român. Ceilalți se numesc Albu Ioan, Turcu Nicolae, Lumit Aurel, Tinca Toma, Tinca Maria, Florea Ioan, Bratu Cosma (un bătrîn de 84 de ani), Turcu Maria, Roiban Elena, Hanea Toma, Cloțan Ion, Macai Măriuța și alții cărora nu le-am notat numele. Pentru că nu asta are cea mai mare importanță ci faptul că niște țărani bat drumurile și nimeni nu are timp să-i asculte. S-ar putea ca odată să fie prea tîrziu.

Economia de bilci

Nu cumpărați „visichiul” SARMIS!

Am scris nu de mult despre SARMIS — siropul de tuse „liberalizat”. Adică acestuia i s-a adăugat nisaiva alcool și i s-a umflat prețul.

Iată că scîrboasa licoare a reapărut în magazinul EXTRA al societății „Romglas”. De data aceasta într-o sticlă de o formă fistiche. Ca și prețul: 485 lei pentru 750 ml de posîrcă!

Aferim!

Ovidiu TOMULEȚIU

CLUBUL DE JAZZ

Vineri, 27 septembrie a.c., la ora 19,00, în cadrul Clubului de jazz (de la Casa de Cultură a Tineretului), Albrecht Gabriel va inaugura ciclul ISTORIA JAZZ-ului. Tema nr. I este: „Stilul BE-BOP”. Adică încă un omagiu adus memoriei lui Nae Ionescu. Căci anul trecut temele despre istoria jazz-ului s-au întrerupt tocmai la BE-BOP, stilul preferat al muzicianului Nae Ionescu.

Tot în data de 27.09. a.c., toți membrii Clubului de jazz (ca și oricare alți iubitori ai acestui gen muzical) sînt invitați la o întîlnire în care să se discute despre activitatea viitoare a Clubului și despre crearea Fundației de jazz — NAE IONESCU.

O.T.

Propunere și reflecție

În anul 1938, eseistul american E.B. White afirma: „Părerea mea este că televiziunea va constitui marea încercare la care va fi supusă lumea modernă și că folosind această posibilitate de a vedea dincolo de raza noastră vizuală vom descoperi fie o tulburare nouă și insuportabilă a păcii generale, fie o strălucire izbăvitoare în înaltul cerului. Triumful sau prăbușirea noastră va depinde (și) de televiziune — de acest lucru sînt sigur”. (Revista Sinteza nr. 68/1986).

Este formidabilă această prognoză a autorului confirmată pentru decenii, adevăr, de care ar trebui să fim convinși și noi în România și de care a fost și este convinsă televiziunea română.

De aceea mi se pare foarte justificată dorința evasigenerală de înființare a unui nou

punct național de televiziune, independent, chiar dacă acest lucru necesită eforturi deosebite. Cu atît mai salutară pare a fi apariția în ultimul an a unor posturi locale de televiziune și reapariția celor de radio în unele județe.

În acest sens consider că și în Sibiu se găsesc specialiști, oameni de cultură, oameni cu relații în țară și străinătate, fonduri și sprijinul populației pentru o astfel de inițiativă, care bine organizată și coordonată ar putea deveni realitate. Întrevăd o dispută și apoi o conlucrare pe această temă între Universitate și Prefectură sau între ambele și alții. Ar fi într-adevăr o întreprindere profitabilă și onorabilă pentru județul nostru.

ing. Vasile VLAD

Cine va face ordine în comerțul alimentar?

Am semnalat în repetate rânduri aspecte negative ale comerțului sibiian și ale organizării lui. Am tras în repetate rânduri semnale de alarmă vis-à-vis de comerț. Conducerea S.C. AL-COMSIB S.A. nu a luat nici o măsură și nu a îndepărtat nici una din deficiențe. Așa s-a ajuns la situația în care lucrătorii din comerțul alimentar au anunțat că vor declara grevă, dacă nu li se rezolvă revendicările cerute.

Prin intermediul ziarului nostru în ziua de 23.09.1991, s-a realizat o întâlnire între dl. subprefect Trifu Romeo și reprezentanții vânzătorilor din toate magazinele alimentare. Întâlnirea a avut loc în sala de ședințe a AL-COMSIB-ului.

Dialogul s-a stabilit într-un mod cât se poate de firesc, ajungându-se și la marile și adevărate probleme ale vânzătorilor din comerțul alimentar. Redăm mai jos câteva din

luările de cuvânt care sintetizează necazurile celor din comerțul alimentar.

● Doamna Olaru, Magazinul nr. 50. „Credeți-mă că eu m-am saturat. Lucrurile nu pot continua în acest fel. Sunt femeie de serviciu, spăl pe jos, preambalez, vînd, car saci, în care am balaje. Personalul din magazin este foarte puțin. Muncim prea mult pentru banii pe care îi luăm”.

● Doamna Popa, Magazinul nr. 17. „Întreaga activitate comercială este dezorganizată. Nu pot să fac în același timp și pe același salar supraveghere, vânzare, curățenie. Întotdeauna șeful și șef. Șeful se plimbă și noi muncim, inclusiv simbelele care nu sînt plătite. Salariile negociate sînt prea mici. Mai bine să mă duc să vînd semințe decît să mai rămîn aici. Noi nu cerem mîla, dar cerem să fim plătite pentru efortul pe care îl depunem. Ba mai mult, sîntem și amenințate de cei din

conducere că vom fi date afară dacă umblăm să ne cerem drepturile”.

● Doamna Pașcalău, Magazinul 37. „Am 17 ani de muncă și m-am saturat. Televiziunea dă în noi, ziarele dau în noi, clienții se iau de noi că sîntem hoți. Cine domnule? Or fi hoți în comerț dar nu noi sîntem aia. Toată lumea așteaptă de la noi și ce se așteaptă este peste puterile noastre. Dacă noi ne facem datoria și nu sîntem plătiți cum trebuie, să-și facă datoria și cei de la Sibiana, și cei de la Scandia și e timpul. Poate nu este nimeni vinovat pentru situația actuală, dar noi pentru banii pe care-i primim nu mai lucrăm, nu mai putem lucra așa. Trebuie schimbat ceva. Dacă cineva nu este capabil, să fie găsit altcineva care să facă ordine”.

● Magazinul nr. 18. „Mezeturile sînt foarte puține. Facem comandă pentru 700 kg

și primim 150 kg. Avem în magazie marfă greu vandabilă. Să nu se dea și nouă produse pe care să le putem vinde pentru a ne realiza planul, și pentru a lua un salar cît de cît rezonabil pentru a ne putea crește copiii”.

Pe lângă munca multă și salariile mici s-a adăugat „furtul” simbelelor lucrate ale acestor oameni. Nu știm dacă acest furt care a început imediat după revoluție și continuă și astăzi a fost făcut cu bună știință (din interes) sau din neștiință (inconștiență), dar sîntem convinși că Prefectura se va ține de cuvînt și va lămurii și această situație. Ce s-a întâmplat de fapt: toate simbelele au fost lucrate și pentru ele nu s-a primit nici liber și nu au fost nici retribuite. Sefa personalului de la AL-COMSIB, doamna Simantos, susține că nu i-a permis Codul muncii ca să-i retribuiască pe oameni pentru munca prestată. Noi ne îndoiim de acest lucru.

În încheierea discuției dl. subprefect Trifu Romeo a promis că la Prefectură se va constitui o comisie care va cerceta neregulile din AL-COMSIB și că azi la ora 14,30 lucrătorii nemulțumiți din comerțul alimentar vor primi un răspuns oficial la întrebările lor. Așteptăm și noi cu nerăbdare acest răspuns care poate va pune capăt unui lung șir de nemulțumiri și nereguli.

D.I. BOGDAN

COMUNICAT

În data de 23 septembrie 1991, s-a constituit **OPOZIȚIA UNITĂ** formată din: **PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC c.d., PARTIDUL LIBERAL, UNIUNEA DEMOCRATĂ A MAGHIARILOR DIN ROMANIA și MIȘCAREA ECOLOGISTĂ** din Cîsnădie.

Scopul declarat al întrunirii a fost stabilirea strategiei de luptă angajată de cele patru organizații împotriva comunismului și punctele de vedere privind viitoarele alegeri locale.

INFORMAȚIE

Azi, 26 septembrie, ora 18, în sala Sindicatelor va avea loc spectacolul-concurs „Tip-top Minutop”. Biletele se găsesc la agenția Casei Sindicatelor și la Agenția Teatrală.

Aflăm de la Poliție

Accident. În ziua de 24.09.1991, ora 18,00. Lucea Roman de 58 de ani, pensionar, conducind autoturismul proprietate 2-SB-907 a acroșat pe minorul Ivințiu Ionuț de 4 ani, care a traversat strada prin loc nepermis și fără să se asigure fiind nesupravegheat.

Victima a fost internată cu diagnosticul fractură femur stîng și este în afara de orice pericol.

Legea nr. 12 Jiga Ana din Sibiu, Hipodrom I nr. 54, fără ocupație a fost depistată vînzînd țigări „Carpați” și „B.T.”. A fost sancționată, în baza Legii nr. 12, cu suma de 30 000 lei și confiscarea țigărilor găsite asupra ei în valoare de 1080 lei.

Sustragere. Raț Nicolae, 36 ani, din Tîrnăveni, cartierul Păcii, bloc nr. 21, județul Mureș fost inginer la S.C. SCO S.A., județul Prahova, lotul Mediaș, a sustras din materialele primite pentru reparații la SE-ROMET S.A. Mediaș țevă galvanizată și țevă neagră în valoare de 6200 lei. Obținînd ulterior autorizație pentru lucrări în sectorul particular, avea de gînd să folosească materialul sustras. În acest caz se efectuează cercetări.

Baruri și nereguli. Într-o acțiune pe care organele de poliție au efectuat-o împreună cu Direcția Generală a Finanțelor la 4 baruri particulare, la 2 din ele au găsit nereguli.

Barul „CIDO '90”, Sibiu, str. Alămor, funcționa fără autorizație, iar adaosurile comerciale nu erau în conformitate cu normele legale. Motiv pentru care s-a dispus închiderea lui.

La barul „La Jupînu”, lângă Piața Cîbin, s-a constatat un plus de 824 lei și practicarea unor prețuri mai mari decît cele legale. La 100 grame de whisky se luau în plus 23 de lei. Unitatea este deficitară și sub aspect sanitar. Patronul barului, Andorca Ionel a fost sancționat cu suma de 10 000 lei conform Legii nr. 12 din 1990, iar ospătarul Suciu Ioan și Șercăianu Dănuț se află în cercetare. (D.I.B.)

Scrisoare deschisă

Sibienilor iubitori de teatru și adevăr

Se spune că dacă te bagi în țările te mincă porcii.

Din această înțelepciune și din principiile personale de viață nu am intrat în disputa declanșată de I. Vișa pe tema pieirii Teatrului sibiian din indiferența administrației locale. Cine a citit „Tribuna” din 21 septembrie a.c. și-a putut da perfect seama că „problema teatrului” de fapt nu a existat și că a fost un incident creat artificial de I.V. & Co. în cu totul alte scopuri politice.

Dar cînd, în aceeași simbrătă, la emisiunea TVR „Gong” l-am văzut pe I.V. în chip de hetairă ingenuă, alături de virilul său companion Chiriac, mințind cu bună știință și profund rea-credință și lamentîndu-se că bocitoarele din cimitirul Pătrunjel că n-au unde să-și prezinte creațiile, decît la Tg. Mureș (de ce nu la Budapesta?) după ce cu 3 zile înainte Prefectura le-a mai dat încă 2 milioane din sumele alocate refacerilor de poduri, după cele 14+1,5 milioane alocate anterior, am hotărît că nu mai trebuie să tac și trebuie să pun treburile la punct.

Și asta în ciuda faptului că dl. Vișa în cea mai autentică manieră „intelectuală”, mă amenință în „Radical”-ul de vineri că-mi rupe oasele, cu gașca lui de histrioni, dacă îndrăznesc să mă duc la teatru.

De fapt Vișa nu este la prima tentativă de sufragare și aservire a Teatrului sibiian.

Cu ani în urmă, înainte de fuga sa din țară, care numai din motive politico-dizidente nu a fost, a mai acționat în același stil, cu sprijinul unor boși comunisti ai momentului la dărîmarea conducerii de atunci și a instituției Teatrului sibiian.

Atunci, cînd puterea era putere și cînd nu acționa această „democrație” debilă silurată de toți derbedeii, nu a reușit decît parțial să ruineze instituția teatrului și să semene zădărnice discordie și suspiciune. Suspiciune de altfel confirmată ulterior prin relațiile oculte pe care le-a a-

vut și pe care mulți le cunosc azi și care atunci, au timorat întregul colectiv al Teatrului sibiian.

Nu vreau să intru în amănunte și nici să prezint „scenarii” cum se obișnuiește azi, dar mă întreb:

Oare, întîmplător (venit din Danemarca, unde o anume opoziție, inclusiv națională acționează) I.V. pretinde inițial salariu în dolari, și acceptă să lucreze apoi pe „lei-fasole”?

Oare, întîmplător, I.V. fără nici un motiv și temei declanșează această „diversiune”?

Oare, întîmplător, cu complicități balcanice, această „diversiune” este îndreptată împotriva organismelor Guvernului și conducerii FSN?

Oare, întîmplător Teatrul Maghiar din Tg. Mureș s-a oferit să găzduiască deschiderea stagiunii Teatrului sibiian (de ce nu Brașovul, Clujul sau Petroșanii?)?

Sibienii nu sînt proști, d-le Vișa! Ei știu mai multe decît crezi d-ta și vor răspunde singuri la „dilemele” de mai sus.

Și apropo de cele spuse de I.V. în „Radical” privind postura mea de „boss” al culturii sibiene, aș vrea să se știe că nici eu, nici Prefectura nu avem nici competență și nici drept de ingerință în instituțiile culturale. Și asta „prin lege”.

Dar I.V. nu o știe, cum n-a știut, de altfel, nici cum se conduce managerial o instituție.

Dînsul nu a relevat corect discuția de la Prefectură, în care i-am reproșat direct:

— lipsa de competență managerială (nu profesională —, asta i-o vor judeca spectatori sibiieni) și

— lipsa de caracter și profesarea minciunii!

Cît privește numirea dînsului ca director al teatrului, este real și legal că ea s-a făcut inclusiv pe semnătura subsemnatului, ca reprezentant al Prefecturii în comisia de atestare, semnătură pe care am crezut că o dau unui profesionist al culturii (cum încă nu s-a confirmat) și nu

unui astfel de individ. De aceea, regret acea validare dată la recomandarea Inspectoratului pentru Cultură.

Iar despre atitudinea mea față de fenomenul cultural sibiian, o poate afla oricine, stînd de vorbă cu oricare din conducătorii instituțiilor de cultură sibiene. „Cîrpa” de care vorbea I.V. în „Radical” nu este Cultura, ci indivizii care, prin conduita lor abjectă, merită tratamentul respectiv.

Vă mulțumesc și vă doresc ca, prin dreptăți și competență judecată, să apreciați ce a adus I.V. în peisajul culturii sibiene.

La revedere la primul spectacol, unde, totuși, mă voi duce în pofida histrionului-mardeiaș.

La al doilea spectacol vom vedea cine va mai veni! Poate, atunci, boșii culturii sibiene vor vedea cui au dat girul de competență.

Cu stimă față de dvs.

Fără, față de cine nu merită.

Subprefect Romeo TRIFU

Disciplina în domeniul construcțiilor (V)

Vom continua să spicuiem din Legea nr. 50/7.08.'91, lege „privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor”.

CAPITOLUL III

Sprijin financiar acordat pentru realizarea locuințelor sau a caselor de vacanță

Art. 21 — Pentru realizarea de locuințe sau case de vacanță, băncile cu capital de stat și Casa de Economii și Consumațiuni vor acorda, cu prioritate, persoanelor fizice, credite în condițiile convenite prin contract.

Art. 22 — Persoanele salariate, țărani și pensionarii care împreună cu membrii familiei nu au în proprietate o locuință și o casă de vacanță beneficiază, în cazul în care au contractat credite pentru construirea unei locuințe sau a unei case de vacanță, de o subvenție de la bugetul statului echivalentă cu dobînda creditului primit; subvenția se plătește direct băncii.

Art. 23 — Pentru realizarea locuințelor proprietate personală se acordă, o singură da-

tă, o subvenție de la bugetul statului de 30 la sută din valoarea construcției autorizate și nu mai puțin de 50 000 lei, următoarelor categorii:

a) tinerilor căsătoriți care au fiecare vîrstă de pînă la 30 ani;

b) invalizilor de gradul I și II;

c) handicapaților;

d) răniților, familiilor și părinților celor decedați ca urmare a participării la victoria Revoluției din decembrie 1989;

e) persoanelor și familiilor care își schimbă domiciliul din orașe la sate și lucrează în agricultură sau silvicultură; de aceeași prevedere beneficiază și personalul calificat din învățămînt și sănătate care are sau își schimbă domiciliul la sate;

f) persoanelor și familiilor care își schimbă domiciliul dintr-un sat în alt sat pentru a lucra pămîntul cu care au fost improprietărite conform Legii fondului funciar.

Persoanele și familiile care, avînd ca principală sursă de

existență munca în agricultură, își schimbă domiciliul în condițiile lit. e) și f), beneficiază de subvenția prevăzută la alin. 1, atît pentru locuința propriu-zisă, cît și pentru anexele gospodărești destinate păstrării produselor agricole și creșterii animalelor.

Subvenția se acordă numai persoanelor care nu au în proprietate personală o locuință, iar verificarea folosirii ei se face de către unitatea financiară.

Art. 24 — În sensul art. 22 și 23, prin familie se înțelege soț și soție, cu sau fără copii în întreținere.

Art. 25 — În cazul înstrăinării prin acte între vii, în decurs de 10 ani, a locuințelor pentru realizarea cărora s-au acordat subvenții potrivit art. 22 și 23, sumele obținute ca subvenții se restituie anterior perfectării actelor de înstrăinare. În cazurile în care dobînditorii îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și 23, subvențiile se transferă acestora”.

ULTIMA ORĂ

Deși Prefectura județului Sibiu a promis că, luni 23.09.1991, va vira 2 milioane în contul Teatrului de Stat Sibiu pentru ca lucrările începute aici să poată fi terminate, iată că nici pînă ieri, 25.09. a.c., Prefectura nu a virat măcar un singur leu în contul Teatrului. Oare cînd va începe stagiunea teatrului sibiian? (C.P.)

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de Intr. Independența Sibiu, pe numele Victor Peter. O declar nulă. (4984)

● Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de Intr. 13 De-

cembrie — marochinărie, Săliște, pe numele ȘTEFAN NARCISA. O declar nulă. (4976)

VNZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Vind BMW 520 — stare bună, vizibil în Gîsnădie, str.

Măgurii nr. 30, preț convenabil. (4979)

● Vind televizor color PHILIPS — cu telecomandă, preț 50 000 lei. Telefon 2 64 62, Sibiu. (4978)

● Vind urgent TV color, sport, SANYO — foarte convenabil. Informații: Hotel Bulevard, camera 331. (4973)

● Vind mașină de cusut „Sanda”, 1 haină piele damă, mărimea 46 și o geacă bărbătească, mărimea 50. Informații telefon 8 80 57. (4981)

● Cumpăr furtun oxigen — acetilenă și parchet. Telefon 3 86 39. (4977)

INCHIRIERI LOCUINTE

● Inchiriez apartament cu 2 camere, mobilat, pe valută. Sibiu, Calea Dumbrăvii. Telefon 3 06 59. (4974)

DIVERSE

● Caut spațiu comercial. Telefon 2 95 31 sau 2 17 50. (4956)

SELECȚIE JUDO — Antrenor BUZIG IOAN. Inscrierile, zilnic, orele 19—20, la SALA DE JUDO, din str. Faurului nr. 14—16. Virste: copii născuți în 1979—1985. Cursurile sînt gratuite. Practicați judo-ul, sport al inteligenței și curajului. (4951)

Guvernul asaltat de mineri

Cele două trenuri cu mineri ajung la Craiova în jurul orei 8,00 în dimineața zilei de 25 septembrie 1991. Delegația minerilor poartă discuții la Comandura Garnizoanei Craiova cu dl. general maior Ilie Marin, cu reprezentanții ai Ministerului Apărării Naționale, cu comandanții Poliției Județene și ai Poliției Feroviare din Craiova.

Datorită unor neînțelegeri, minierii, în jurul orei 9,25, încep devastarea stației C.F.R. Craiova, deteriorînd echipamentul electronic, biroul de mișcare și casele de bilete. Dl. Ilie Ștefan, prefectul județului Dolj, este lovit de către mineri și se încearcă agresiunea altor persoane oficiale.

La orele 9,40 și 10,02, cele două trenuri pornesc spre București. La ora 13,30 în gara București Băneasa sosește prima garnitură de tren. Minierii strigă lozinci împotriva președintelui Iliescu și împotriva Guvernului. Flancați de poliști aceștia părăsesc gara îndreptîndu-se spre Piața Victoriei. Se strigă în continuare lozinci antiguvernamentale și antiprezidențiale. Coloana trece prin zona Casei Școlii, Arcul de Triumf, Ambasada Sovietică.

Se solicită în repetate rânduri ca primul ministru să coboare și să poarte un dialog cu reprezentanții minerilor.

lor, în fața clădirii Guvernului. Delegația minerilor este invitată în clădirea Guvernului, dar refuzul este ferm. Dl. Cosma liderul minerilor, solicită ca dialogul să se desfășoare afară. În jurul orei 16,00 începe asediarea clădirii guvernamentale. Ușile și ferestrele sînt lovite cu obiecte dure, bîte și rânji. Trupele ale Ministerului de Interne aflate în interior răspund cu grenade lacrimogene și petarde. Tot mai multă lume se adună în fața Guvernului. Multimea huiduie și strigă lozinci antiguvernamentale. Apar sticlele incendiare și odată cu acestea, primii răniți.

Trupele de scutieri nu reușesc să oprească asaltul minerilor. Se desfășoară adevărate scene de luptă. Minerii folosesc tot mai multe cocktailuri Molotov.

Binecunoscuta fire a minerilor se manifestă și de această dată, dar în sens invers.

Populația Bucureștiului rămîne în așteptare. Strada Paris este și ea un adevărat teatru de luptă.

Ora 20,30. Se anunță că alte garnituri de tren pline cu mineri din Valea Jiului au pornit spre București.

Ora 20,50. Intr-un comunicat al președintelui Ion Iliescu se amintește de existența a 3 tineri morți și 25 de răniți (aceștia din rîndul trupelor de jandarmi).

În preajma Congresului P. N. T.-c.d. (I)

(Urmare din pag. 1)

punctul de vedere al mijloacelor proprii de subzistență stă mai bine, totuși, este confruntată cu un grav proces de destabilizare datorat migrației masive înspre orașe, astfel că multe localități rurale au rămas fără forță de muncă sau cu o forță îmbătrînită. Procesul de dezintegrare a fostelor C.A.P.-uri nu este însoțit corespunzător de încheierea unor ferme particulare sau asociații de proprietari liber consimțite în măsură să preia din mers lucrarea fără pierderi a pămîntului. Nu sînt asigurate mijloacele tehnice de lucru și nici semințe, îngrășăminte și mijloace de combatere a dăunătorilor. De asemenea, cei ce sînt plătiți din bugetul statului (funcționari administrativi, medici, profesori etc), inclusiv pensionarii au serioase motive de

ingrijorare știut fiind că visteria statului e goală.

— Care apreciați că sînt acuzele acestor stări alarmante?

— Principala cauză constă în aceea că nu s-a asigurat continuitatea procesului economic. Am avut — și mai avem — o economie centralizată care prin structură și organizare trebuia dirijată, dată fiind puternica intercoexistență și interdependență a factorilor economici atît în sfera aprovizionării cît și în cea a producției și desfacerii. S-a adoptat principiul economiei de piață și în numele lui și a credinței că o atare economie va începe a funcționa de la sine. Factorii de putere și-au luat mîna de pe economie. S-a crezut superficial că liberalizarea prețurilor poate fi elementul reglator și salvator. Ori, într-o economie săracă, fără o abundență de produse care să asigure concurența, jocul necontrolat al prețurilor s-a dovedit — cum era de altfel de așteptat — un factor destabilizator.

Dar în afara problemelor social-economice, sînt aspecte care vizează un proces de degradare socială și morală cu implicații chiar mai severe, atît pe fond cît și în timp.

— Vreți să explicați mai detaliat?

— Deși greu, deriva economică — și odată cu ea și îmbunătățirea nivelului de trai — poate fi totuși mai degrabă echilibrată, ținînd seama de o parte de resursele noastre naturale și umane iar de cealaltă parte de colaborarea și intrajutorarea forțelor democratice prospere ale Europei, și nu numai, cu con-

diția firească de a instaura în țară un regim și un climat realmente democratic. Dimpotrivă, redresarea socială și morală — valori puternic alterate timp de 4 decenii și mai bine, proces în plină derulare și sub ochii noștri — vor necesita un efort educațional și cultural susținut prelungit în timp. Este un domeniu în care ușor poți să decazi, greu poți să renaști. Și fără un standard civic, vom întâmpina greutăți serioase în a ne alinia țărilor și popoarelor ce au la activul lor secole de cultură și civilizație.

— Există cauze subiective ale acestor stări de lucruri?

— Ea scurt timp, forțele democratice din țară au tras semnalul de alarmă asupra intențiilor și scopurilor urmărite de cei ce s-au autoinstalat la putere argumentînd că sînt emanații ai Revoluției. Poporul n-a înțeles semnalul și în cea mai mare parte s-a lăsat ușor indus în eroare. Acum vede și știe toată lumea ce s-a întîmplat și ce se întîmplă. Nu este nevoie să enumerăm aici greșelile — unele de concepție, altele datorate incompetenței; altele dezinteresului — toate subsumate morbului puterii trecînd pentru menținerea ei pînă și peste cele mai mari valori ale unui popor: demnitatea, cinstea, vocația la o autentică democrație. Și nu trebuie să vă mire. Fiecare face în viață ceea ce a învățat, fiecare se comportă după cum a fost educat. Păcat că aceste adevăruri simple nu au fost și încă nu sînt sesizate pe deplin nici acum de către o parte a poporului român.

REPORTER

Redactor șef: TRAIAN SUCIU

Inspectoratul școlar județean Sibiu

ORGANIZEAZĂ sîmbătă, 28.09. 1991, ora 10, testarea solicitanților care doresc să ocupe posturi didactice în învățămîntul preuniversitar.

TESTAREA SE DESFĂȘOARĂ:

La MEDIAȘ — Liceul „St. L. Roth” pentru posturile de educatoare și învățători din Mediaș, Dumbrăveni, Laslea, Biertan, Hoghilag, Moșna, Ațel, Dirlos, Șeica Mică, Micăsasa, Copșa Mică, Valea Viilor, Axente Sever, Bazona, Blăjel, Brateiu și din satele aparținătoare.

La SIBIU pentru restul localităților și pentru celelalte posturi vacante după cum urmează:

EDUCATOARE — Școala Generală nr. 15 Sibiu, str. Al. Sahia.

INVĂȚĂTORI — Școala Normală „A. Șaguna” Sibiu, Calea Dumbrăvii.

LIMBA ROMÂNĂ — Școala Generală nr. 21, Sibiu, str. Luptei 33, Hip. I.

LIMBI MODERNE — Școala Generală nr. 2, str. A. Iancu.

MATEMATICĂ, INFORMATICĂ, FIZICĂ-CHIMIE, BIOLOGIE — Școala Generală nr. 6, str. N. Iorga, nr. 56, Hipodrom III.

ISTORIE, DISCIPLINELE SOCIO-UMANE, EDUCAȚIE FIZICĂ, GEOGRAFIE, CL. SPORTIVE, DISCIPLINE ECONOMICE — Școala Generală nr. 5, str. Z. Boiu.

DESEN, MUZICĂ, INGINERI, MAÎSTRI INSTRUCTORI, CLUBURI ALE ELEVILOR, CASE DE COPII — Școala Generală nr. 4, str. Spartacus.

Participanții vor prezenta la unitatea unde are loc testarea cerere pentru postul solicitat, diplomă de studii (originalul și copia), buletinul de identitate.

Posturile vacante vor fi afișate la Lic. O. Goga Sibiu și Liceul St. L. Roth-Mediaș.

PROGRAMUL TV

JOI, 26 SEPT. 1991

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Preuniversitară. 10,50 Super Channel. 12,35 Desene animate. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Oameni de în față noi. 14,40 Jazz-magazin. 15,20 Medicina pentru toți. 15,50 Pro Patria. 16,50 Știri. 16,55 Fotbal: Universitatea Craiova — Dinamo București.

Transmisiune directă de la Craiova. 18,50 Reflecții rutiere. 19,00 Reporter '91. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Studioul economic. 21,10 Film serial: „Dallas” (60). 22,15 În fața națiunii. Partidele politice. 23,00 Cronica Parlamentului. Actualități. 23,30 Festivalul Internațional „George Enescu”. 0,30 Recomandări din program.

FILMELE ZILEI

SIBIU

● Pacea: „TENTAZIONE”. Program: 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18 și 20.
● Artă: „UN PISTOLAR RENUMIT”. Program: 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30 și 19,30.
● Tineretului: „LICEENII ROCK'N ROLL”. Program: 11; 13; 15; 17 și 19.

MEDIAȘ

● Progresul: „FARA MILĂ”. Program: 11; 13,15; 15,30 17,15 și 20.
● Central: „CINCI PENTRU INFERN”. Program: 11; 14; 16 și 18.

CISNĂDIE

● CUCERITORUL ATLANTIDEI. Program: 11; 17 și 19,30.